

6.5.2011

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция 1278/2010, внесена от D.M., с италианско гражданство, относно подновяването на срочни трудови договори и предполагаемо нарушение от Италия на Директива 1999/70/ЕО

Петиция 1302/2010, внесена от D.M., с италианско гражданство, относно подновяването на срочни трудови договори и предполагаемо нарушение от Италия на Директива 1999/70/ЕО

Петиция 1525/2010, внесена от Valeria Pizzati, с италианско гражданство, относно удължаването на срочните трудови договори и предполагаемо нарушение от страна на Италия на Директива 1999/70/ЕО

1. Резюме на петициите

Петиция 1278/2010

Вносителят на петицията твърди, че италианските органи не прилагат правилно Директива 1999/70/ЕО относно Рамково споразумение за срочната работа, транспонирана в националното законодателство съгласно Наредба-закон № 368/01.

По-специално той е на мнение, че многократното подновяване на срочните договори представлява нарушение на Хартата за основните права на ЕС.

Петиция 1302/2010

Вносителката твърди, че италианските органи не изпълняват правилно Директива 1999/70/ЕО на Съвета относно Рамково споразумение за срочната работа, транспонирано в националното законодателство посредством Наредба-закон № 368/01. В частност, вносителката твърди, че постоянното подновяване на срочните трудови

договори представлява нарушение на Хартата на основните права на ЕС.

Петиция 1525/2010

Вносителката твърди, че италианските органи не изпълняват правилно Директива 1999/70/ЕО на Съвета относно Рамково споразумение за срочната работа, транспонирано в националното законодателство посредством Наредба-закон № 368/01. В частност, вносителката твърди, че постоянното подновяване на срочните трудови договори представлява нарушение на Хартата на основните права на ЕС.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 7 февруари 2011 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 202, параграф 6 от правилника).

Обявена за допустима на 8 февруари 2011 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 202, параграф 6 от правилника).

Обявена за допустима на 18 март 2011 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 202, параграф 6 от правилника).

3. Отговор от Комисията, получен на 6 май 2011 г.

Петициите

В петиция 1278/2010 вносителят посочва, че е ошетен от липсата на практическо въвеждане на защита срещу неправомерно многократно подновяване на срочни трудови договори. Според него в италианските училища не се спазват изискванията на член 5, параграф 4, буква а) от Наредба-закон № 368/01, който гласи, че един или повече договори, сключени за срок над три години, се считат за безсрочни договори.

Вносителят се оплаква, че през септември 2010 г. е бил освободен от работа без предизвестие от италианското министерство на образованието, университетите и изследванията, посредством службата за образование на провинция Катания, след 11 поредни срочни договора като административен сътрудник (помощен технически персонал) от 2004 г. насам. Вносителят твърди също, че италианската страна не предоставя ефективна защита, тъй като трудовите съдилища предлагат единствено компенсация, а не превръщане на договорите в постоянни.

Вносителят също така се позовава на въпрос с искане за писмен отговор до Комисията, внесен от члена на ЕП Rita Borsellino, и на отговора от члена на Комисията Andor.

В петиция 1302/2010 вносителката посочва, че е ошетена от липсата на практическо въвеждане на защита срещу неправомерно многократно подновяване на срочни трудови договори. Вносителката твърди, че през септември 2010 г. е била освободена от работа без предизвестие, след 7 срочни договора като административен сътрудник (помощен технически персонал) от 2004 г. насам. Вносителката се оплаква също и от поведението на италианската страна по отношение на ефективната защита, тъй като трудовите съдилища предлагат единствено компенсация, а не превръщане на договорите в постоянни. Вносителката счита предоставянето на компенсация за

неефективно и неадекватно.

В петиция 1525/2010 вносителката посочва, че е ощетена от липсата на практическото въвеждане на защита срещу неправомерно многократно подновяване на срочни трудови договори. Вносителката се оплаква, че е била наета посредством серия от 9 срочни трудови договора, като десетият договор изтича през юни 2011 г. Вносителката счита, че това е явно неизпълнение на рамковото споразумение, приложено към Директива 1999/70/ЕО. Вносителката твърди, че в резултат на това е претърпяла щети. Тя се оплаква също и от неадекватността на защитата, предоставяна от трудовите съдилища, тъй като те предлагат единствено компенсация, което намалява ефективността и адекватността на действително прилаганите санкции.

Коментари на Комисията относно петициите

В парламентарен въпрос E-2354/10 почетният член Borsellino също повдига въпроса за последователните срочни договори, сключвани в продължение на няколкогодишни периоди с помощния технически персонал в обществените училища. Във въпроса е припомнено заключението на Съда на ЕС по дело C-212/04 *Adeneler*, според което правото на Общността забранява последователното сключване на срочни договори, които се считат за последователни само когато са сключени в рамките на 20 дни един от друг.

Италия е транспонира Директива 1999/70/ЕО посредством наредба-закон № 368 от 6 септември 2001 г. (с нейното изменение). Член 4 от това законодателство гласи, че срочният договор може да бъде продължаван не повече от веднъж и общата му продължителност не може да надвишава 3 години. Член 5 съдържа условията, съгласно които срочните договори се превръщат в безсрочни, в рамките на десет дни от датата на изтичане на договор, който е с продължителност до шест месеца, или в рамките на двадесет дни от датата на изтичане на договор с продължителност повече от шест месеца. Освен това член 5, параграф 4а гласи, че освен ако не е посочено друго в колективните споразумения, когато, в резултат на последователно сключени срочни договори за изпълнение на едни и същи задачи, трудовите отношения между същия работодател и същия работник са продължили повече от 36 месеца, в това число и продълженията и подновяванията, трудовото отношение се счита за безсрочен договор, независимо от периодите на прекъсване между отделните договори.

През април 2010 г. Комисията се свърза с италианските органи, за да изясни дали в Италия наемането посредством последователно сключени срочни договори на помощен технически административен персонал в обществените училища съответства на това италианско транспонирано законодателство.

През юли 2010 г. италианските органи информираха Комисията, че италианският закон по отношение на работещите в училищния сектор е отделна категория (по-конкретно член 4, параграф 1 от Закон № 124/99 и член 1, параграф 1, буква а от Министерски декрет № 430/00), и позволява да не бъде указан временният характер на първия срочен договор, както е посочено по принцип във вътрешните правила, приложими по отношение на всички други трудови отношения на срочен договор, като позволява също и подновяването на договори независимо от съществуването на постоянни или

дългосрочни изисквания, като няма изискване за общата максимална продължителност на срочните договори или трудови отношения, съответно за броя подновявания или, при нормални обстоятелства, за периода между подновяванията, или, в случая на годишни временни преподавателски длъжности, за периода на лятната ваканция, когато училищната дейност е прекратена или значително намалена.

Италианските органи посочиха, че въпросът за подновяването на договорите на училищните служители попада в обхвата на компетентност на министерство на образованието и че трудовите отношения в обществените органи са отговорност на департамента за публична администрация. Въпреки това министерство на труда посочи, че в рамките на значението на член 36, параграф 1 и 2 от наредба-закон № 165/2001 (Консолидиран закон (ТУ) за държавните служители), обществените органи по принцип използват само безсрочни договори за работа във връзка с обичайните си изисквания, но при възникване на временни или извънредни изисквания могат да използват гъвкавите форми на договор за набиране и наемане на работа на служители, както е предвидено в Гражданския кодекс и законите за работните отношения в предприятията (такива са срочните договори и договорите за обучение на работното място), съгласно приложимите процедури за набор на персонал.

Министерството посочи, че член 36, параграф 5 гласи, че нарушаването на задължителните разпоредби за набиране и наемане на работници в обществените органи при никакви обстоятелства не може да води до създаването на безсрочни трудови отношения с тези обществени органи, като това обаче не пречи на налагането на отговорност или санкция. Съответният работник има право на компенсация за вреди, възникнали вследствие на работата му в нарушение на задължителните разпоредби. Не е ясно обаче дали тези задължителни разпоредби включват мерки за предотвратяване на злоупотреби с последователно срочни договори, съгласно изискванията на клауза 5 от Рамковото споразумение.

Италианските органи подчертаха, че, конкретно по отношение на превръщането на срочно трудово отношение в безсрочно, когато не са спазени сроковете, указани в законодателството, в наредба-закон № 78/2009, преобразувана в закон № 102/2009, е добавен нов параграф 5а към член 36 във връзка със заетостта в обществения сектор, така че разпоредбите на член 5, параграф 4в, 4г 4д от наредба-закон 368/2001 се прилагат изключително за служители, набирани в съответствие с процедурите, указани в член 35, параграф 1, буква б) от консолидирания закон за държавните служители, т.е. чрез набирането им сред лицата, регистрирани според умения и професии, като се изисква само свидетелство за завършено задължително образование, с изключение на допълнителните изисквания за конкретни професии.

Съответно, съгласно гореспоменатото законодателство, санкциите, приложими по отношение на превръщането на срочни трудови отношения в безсрочни в италианското право не се прилагат по отношение на техническият персонал в училищата, тъй като този персонал не е обхванат от разпоредбите, указани в член 35, параграф 1, буква б) от Наредба-закон 165/2001. Според италианските органи това изключение не е дискриминационно, тъй като не се отнася за конкретна категория работници, а за целия обществен сектор на заетостта.

Директивата не налага изискване, съгласно което след изтичане на определен период от време заетостта, уредена чрез последователни срочни договори, трябва да се превърне в постоянна. Вместо това директивата изисква вземането на мерки срещу неправомерното сключване на последователни срочни договори. Във връзка с дело С-212/02 Adeneler и дело С-53/04 Marrosu Съдът е постановил, че превръщането на срочен договор в безсрочен не е единствената мярка за предотвратяване на злоупотреби, нито е неизбежният резултат от приложението на Директивата в общественния сектор. Вместо такова превръщане, изискванията на Директивата могат да бъдат удовлетворени и чрез алтернативни ефективни мерки за предотвратяване, а където е необходимо – и санкциониране на злоупотребата с последователни срочни договори.

В петициите се отправят твърдения за злоупотреба със сключване на последователни срочни договори за помощен технически административен персонал в държавните училища, въпрос, който вече е бил разследван от Комисията и във връзка с който тя се е свързала с италианските органи. Отговорът от италианските органи предполага, че не са въведени мерки за предотвратяване на злоупотребата с такива срочни договори. Освен това, изглежда не съществува по-широка законодателна рамка, която може да бъде използвана като средство за превенция на злоупотреби. Това заключение следва от кореспонденцията, в която италианските органи просто информират Комисията, че обичайните мерки за превенция на злоупотреби не се прилагат по отношение на тази категория работници в общественния сектор.

Тъй като не съществува дерогация по отношение на категорията на въпросните работници в общественния сектор¹, клауза 5 от рамковото споразумение е приложима относно наемането на помощен технически административен персонал в държавните училища. Освен това, тъй като италианските органи не са предоставили информация относно мерките, въведени за предотвратяване на злоупотребата със сключване на последователни срочни договори за наемане на помощен технически административен персонал, Комисията може единствено да заключи, че ефективни мерки не са въведени.

Заключение

Комисията е на мнение, че твърденията на вносителите относно практиката в Италия да бъде наеман помощен технически административен персонал чрез сключване на последователни срочни договори са основателни и, доколкото изглежда, не са въведени мерки за превенция на злоупотреби с тази практика, което противоречи на правото на ЕС. Комисията вече е предприела необходимите мерки, за да изиска от Италия да се съобрази с правото на ЕС.

---

¹ Вж. параграфи 28 и 30 от Дело С-307/05, Yolanda Del Cerro Alonso срещу Osakidetza-Servicio Vasco de Salud, Доклади на Съда за 2007 г., стр. I-07109.